

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Cur hæretici matrimonia damnarint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

gem, quæ certo hominum statui, absolute & generatim, à dimat libertatem contrahendi matrimonium; potest tamen ponere legem, sub hac conditione, vt si quis velit esse Sacerdos, Episcopus, aut Religiosus, ad continentiam seruandam obstringatur. Tali enim lege non cogit quenquam ad matrimonium non inendum, sed relinquit vnicuique liberum, vt possit, si velit, amplecti statum Ecclesiasticum, cum hoc onere, vt, si illum amplectatur, non amplectatur, sed renunciet matrimonio, & seruet fidem Christo, sicut coniux coniugi fidem seruat.

Alijs de causis hæretici matrimonium non omitti tantum posse, sed etiam contemni voluerunt. *Saturianus*, quem alij *Saturnillum* dicunt, *nubere & generare à Satana esse* docuit. A Satana autem quid posset esse boni? *Tatianus*, Marcionis ac Saturnini continentiam amplexatus nuptias detestans nihil à scortatione differre dixit. Ita fidem conjugalem euertit. Quæ de causa auctor esse scribitur *Encratarum*, id est, qui se continentibus vocabant, cum illis incontinentibus nihil esset. Hinc *Tatianos*, cum *Encratis* coniungit *Epiphanius*. *Origenistæ* quoque, siue, vt probabilius putat *Baronius*, ab *Adamantio* illo, siue ab alio orti, *Turpes* nominabantur, quia, ob fidem coniugi seruandam, & propter onera, & difficultates, matrimonium damnarunt, cum tamen in omnium libidinum cœno voluarentur. Sed est vetus regula, vt, qui velit sentire commodum, idem & onus sentiat. Ita Deus res temperauit huius vitæ, vt, ne homines à voluptatibus absorberentur, dulcibus amara permisceret. Voluit ergo, vt, qui coniugij commoda sectarentur, etiam onera portarent coniugiorum. Inter quæ onera est ijs, qui bonum prolis malum quoddam esse iudicant, liberorum educatio, cura, & sollicitudo. Hæc vt vitarent, *Manichæi*, licet mulieribus iungerentur, & omni genere immunditiarum sese conspurcarent, tamen generationem sedulo vitarunt; quæ de causa, cum coniugia propter generationem copulanda sint, nuptias damnauerunt. Ita error trahit errorem. Nam impium *Manetis* dogma constituit, duo Principia æterna, sibi inuicem contraria, duasque naturas atque substantias, boni scilicet, & mali; totumque hominem ex ijs creatum esse Principijs, ex

VIII.

Iren. l. 1. c. 2.

De Tatiano
Euseb. lib. 4.
hist. c. 27.
Tertull. de
præscript.
c. 52.

Epiphani, hæ-
rel. 47.
Idem hærel. 63.
S. August. de
hærel. c. 42.

Cyrrill. ca-
tech. 6.
Augustin. hærel.
46.
Epiphani.
hærel. 66.

pijs, ex bono animâ, corpus à malo fabricatum. Hac de causa negabant, Christum humanâ naturam suscepissè. Hac de causa, carnem vt malû ex mali Principio germen, odio prosequentes, probrosis contumelijs affecerunt; ac suis nefarijs cupiditatibus vt obscundarent, infano prætextu, in immensum gurgitè cupiditudinum merfi, omni pariter libidinum genere frequentissimè se ipsos polluerunt. Dicebant enim, eo modo, iniuria carnem affici, malumq; purgari. Hac de causa, quòd carnem ex materia, & materiâ à mali Principio dicerent fluxisse, generationem, & nuptias execrabantur. Cuius hæresis particeps fuit & Hierax Ægyptius, à quo Hieracitæ prognati, damnatis nuptijs, calibum duntaxat esse vitam æternam docuerunt. Hi, astu diabolici, contra bonum prolis, venena sua sparserunt. Quemadmodum & Monachi quidam, in Ægypto, in quos S. Athanasius inuehitur. Qui peruersè intellecta illa Christi sententia: *Non quod intrat per os co inquinat hominem, sed qua exeunt*; sibi persuaserunt, peccatum esse corporis excrementa egerere. Ob quam causam, matrimonium damnârunt, eò quòd in procreatione prolis, è corpore progredi semen necesse esset. Nimirum cacodæmonis machinatio est, pervertere finem matrimoniorum, atque impedire prolis prouentum: quemadmodum & rationem sacramenti, vinculiq; sanctissimi perpetuitatem. Quamobrem, per Montanum, non solùm secundas nuptias, (quas Apostolus non reijcit) non secus ac fornicationem, improbauit; verùm etiam (quod neque Christus, neque Apostolus admisisset) nuptiarum docuit solutionem. Nimirum hoc mantelo nequitias suas voluit tegere. Ita enim videbatur sibi suarum prophetissarum causam defendere, quas eum Apollonius alijque testantur, à maritis suis abduxisse. Sic triplex matrimonij bonum, triplices habuit hostes. Sed non desinit esse bonum, quod mali impugnant. Itaque, vt suprâ S. Augustinus dixit: *Quod bonum habent nuptia, peccatum esse nunquam potest.*

Epiphan. hæret.
67.

S. Athanasius
ad Ammoné
Archimandritam.
Matth. 15.

Apud Euseb.
l. 5. hist. c. 17.

S. Aug. lib. 9.
Super Genes.
c. 7.